

ekU, GraecaUBSU, HellenicaU ali TeubnerLSU, od prosto dostopnih pa New Athena Unicode od verzije 4.05 (2012) dalje.

3) Kjer Doklerjev slovar obravnava več enakovrednih grških gesel skupaj (s pomočjo zavitega oklepaja), denimo pri besedah »βιοωτ-άρχης, ó« in »βιοώτ-αρχος, ó«, je v programu kot »geslo« navedeno samo prvo, drugo je že temu geslu podrejen del opisa (»βιοωτ-άρχης, ó in βιοώτ-αρχος, ó«). Ta rešitev je neustrezna; če uporabnik v okencu z geslom išče drugo, ga preprosto ne bo našel, medtem ko bi ga v tiskanem slovarju takoj zagledal, saj je s pomočjo oklepaja optično uvrščeno med ostala gesla. Med gesla je treba torej preprosto vnesti tudi vse neprve besede v zavutih oklepajih in pri njih zgolj ponoviti definicijo pri prvih besedah.

4) Vmesnik ASPplus je treba izdelati, da bo omogočal tudi iskanje po vsebini gesel. Šele takrat bo mogoče slovar v omejenem obsegu uporabljati tudi kot slovensko-grški slovar; tega sicer v slovenščini v doglednem času ni mogoče pričakovati.

5) Rešiti bo treba tudi problem alfabeticizacije: če denimo v iskalnik vpišemo zvezdico, se gesla zvrstijo po nenavadnem vrstnem redu, s katerim si uporabnik ne more pomagati; treba bi bilo uveljaviti običajno grško abecedno zaporedje, torej Αα, Ββ, Γγ, Δδ, Εε, Φφ, Ζζ, Ηη, Θθ, Ιι, Κκ, Λλ, Μμ, Νν, Ξξ, Οο, Ππ, Ρρ, Φφ, Σς, Ττ, Υυ, Φφ, Χχ, Ψψ, Ωω, Ξξ.

6) Slovar do črke natančno povzema vsebino izvirnika. Ker je ta izšel pred slabim stoletjem, je slovenščina velikokrat zelo arhaična. Če je slovar

mišljen kot uporaben pripomoček, bi izstopajoča mesta v naslednjem koraku vsekakor kazalo posodobiti; izrazi kot »prorokba«, »gori potegnem«, »samomorivec«, »bliščeč, leskeč«, »brezdno«, »ne zgodivši se«, »črevelj«, »vun jemljem«, »solnčni mrk«, »kamenit«, »brzosel« itd. dajejo slovarju komičen videz zastarelosti in poleg tega hromijo iskanje po vsebini gesel, saj uporabnik ne more biti domač s pravopisom izpred stotih let. Potrebna posodobitev nikakor ni mišljena kot vsebinska predelava, ki bi bila pri tako starem slovarju, ki ga bo že naslednje leto mogoče povsem legalno skeniranega objaviti na spletu (Dokler je umrl leta 1945), nesmiselna; zadostovala bi povsem površinska osvežitev, lektoriranje in uskladitev s sodobnim slovenskim pravopisom.

Treba je poudariti, da so navedene pripombe mišljene kot zaključne izboljšave; ogromna večina vsega dela je že opravljena. Gorazd Korošec je s sodelavci pri ZRC SAZU in podjetju Amebis opravil pomembno in dragoceno delo, ki bo znatno olajšalo gimnazijski in univerzitetni študij ter bo poleg tega koristilo vsem ostalim uporabnikom, ki imajo pri svojem delu opraviti s staro grščino – prevajalcem, jezikoslovcem, filozofom, teologom, zgodovinarjem in drugim.

Amebis in Založba ZRC sta z javno dostopnostjo slovarja naredila premišljen korak naprej, s katerim sta lahko ostalim slovenskim založnikom za zgled. V tujini se pri starejših slovarjih, kjer so avtorske pravice že potekle, vedno bolj uveljavljajo odprtokodne rešitve, kjer so slovarji brezplačni in jih je mogoče naloži-

ti s spleta; zaradi tega jih množično uporabljajo tudi ljudje, ki se za nakup sicer ne bi odločili – gimnazijci, študentje na lektoratih, samouki in drugi. Še več, tako licenciran slovar je kasneje mogoče vgraditi v novo programsko opremo in tako priti do izvirnih, ob izdaji nepredvidenih rešitev. Primer uspešne uporabe odprtokodnega licenciranja je projekt Perseus, še bolj pa program Diogenes; oba dosegata tisoče uporabnikov in sta v kratkem času s svojimi slovar-

ji (Liddell-Scott-Jones, Autenrieth, Slater, Lewis-Short) postala osnovno orodje latinistov in grecistov po vsem svetu. Odločitev ni samoumevna, vendar ima tudi alternativa svojo ceno, morda še višjo; svarilen zgled je Wiesthalerjev *Latinsko-slovenski slovar*, ki zaradi prohibitivne cene dosega zelo majhen krog uporabnikov in ostaja nedostopen celo v številnih javnih knjižnicah.

David Movrin